

- subsidiair, het Europees Parlement te gelasten overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel rekening te houden met de wijziging van verzoekers gezinssituatie (zijn huwelijk), en hem voor de delen van de inrichtingsvergoeding die na zijn huwelijk in augustus 2005 zijn betaald het gehele bedrag van die vergoeding (voor gehuwde ambtenaren) te betalen;
- verweerder te veroordelen tot betaling van rente;
- verweerder te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Toen verzoeker in september 2003 in Slovenië werd aangevraagd door het Europees Parlement, en ook eerder reeds, had hij een stabiel partnerschap buiten het huwelijk met zijn vriendin, die in augustus 2005 zijn vrouw is geworden. Verzoeker stelt dat dit partnerschap in het Sloveense recht wordt erkend.

Toen hij bij het Europees Parlement begon te werken, verzocht verzoeker om de kostwinnerstoelage, die hem werd geweigerd op grond dat die toelage volgens artikel 1 van bijlage VII bij het Ambtenarenstatuut enkel wordt betaald aan gehuwde paren en niet-gehuwde partners van hetzelfde geslacht. In mei 2005 verzocht hij om de inrichtingsvergoeding, ten bedrage van twee maanden basissalaris indien de ambtenaar recht heeft op de kostwinnerstoelage, en van één maand basissalaris indien dat niet het geval is. Hij ontving het eerste deel van de inrichtingsvergoeding (die in drie schijven wordt betaald, een per jaar) voor vrijgezellen. Na zijn huwelijk verzocht hij om het deel van de inrichtingsvergoeding voor gehuwde ambtenaren, welke hem werd geweigerd omdat de wijziging in zijn gezinssituatie dateerde van na het einde van zijn proeftijd.

Tot staving van zijn beroep voert verzoeker de volgende middelen aan:

- in de eerste plaats, ongeldigheid van artikel 1, lid 2, sub c en d, van bijlage VII bij het Ambtenarenstatuut, en subsidiair, onjuiste uitlegging van die bepalingen door verweerder administratie ten gevolge van schending van elementaire communautaire begrippen als het vrij verkeer van werknemers, het burgerschap van de Unie en het vrij verkeer van personen, het verbod van discriminatie en ongelijke behandeling, en van schending van fundamentele mensenrechten en het evenredigheidsbeginsel;
- in de tweede plaats, onjuiste uitlegging van de datum van het einde van de proeftijd als een absolute einddatum voor de inrichtingsvergoeding, terwijl de betaling is gespreid over een periode van drie jaar.

Beroep ingesteld op 15 september 2006 — Dittert/Commissie

(Zaak F-109/06)

(2006/C 281/84)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Daniel Dittert (Luxemburg, Luxemburg) (vertegenwoordigers: B. Cortese en C. Cortese, avvocati)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- nietig te verklaren het besluit van het tot aanstelling bevoegd gezag (TABG) om aan verzoeker onvoldoende voorrangspunten toe te kennen om zijn bevordering tijdens de bevorderingsronde 2005 mogelijk te maken, en om hem in het kader van genoemde bevorderingsronde niet te bevorderen, zoals bevestigd bij het besluit van 6 juni 2006 waarbij klacht nr. R/73/06 van verzoeker is afgewezen
- de verwerende partij te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van zijn verzoek voert verzoeker één enkel middel aan: het bestreden besluit bevat verscheidene ernstige gebreken ten gevolge van een procedurefout alsmede schending van het beginsel van goed bestuur en van de zorgplicht.

Ten gevolge van een technisch probleem, dat nog steeds niet opgehelderd is, heeft het directoraat-generaal van verzoeker bij de toekenning van de voorrangspunten in het kader van de bevorderingsronde 2005 diens dossier niet behandeld. De niet-inaanmerkingneming van dit dossier vormt een procedurefout en schending van het beginsel van goed bestuur alsook van de zorgplicht.

Deze onregelmatigheden hebben — wat verzoeker betreft — de geldigheid van de bevorderingsprocedure 2005 aangetast en zijn belangen geschaad doordat hij van het TABG minder voorrangspunten heeft gekregen dan zijn eigen hiërarchische meerderen wenselijk achtten (in casu de directeur-generaal van het DG Concurrentie), eens het technische probleem was opgespoord. Het DG Concurrentie heeft volgens verzoeker immers bevestigd dat indien het technische probleem zich niet had voorgedaan, het hem voldoende punten had toegekend om zijn bevordering tot de rang AD 9 zeker te stellen, te weten 7 punten; ditzelfde DG heeft overigens het bevorderingscomité A* uitdrukkelijk verzocht om in de situatie van verzoeker te voorzien en hem dit puntenaantal toe te kennen. Het bevorderingscomité A* heeft desondanks voorgesteld om verzoeker slechts 4 „beroepspunten” tot te kennen en het TABG heeft dit voorstel gevolgd, zodat verzoeker onvoldoende punten heeft gekregen om tot de rang AD 9 te worden bevorderd in het kader van de bevorderingsronde 2005.

Verzoeker betoogt dat het optreden van het bevorderingscomité A* en van het TABG zelf aanleiding heeft gegeven tot procedurefouten in plaats van de situatie die door het technische probleem was veroorzaakt, op te lossen. Zo is het bevorderingscomité A* van zijn opdracht en zijn bevoegdheden afgeweken door, na de ontdekking van het technische probleem, voor te stellen om het aantal punten dat door de hiërarchische meerderen van verzoeker was voorgesteld, te verlagen. Bovendien heeft noch het bevorderingscomité A*, noch het TABG een echt vergelijkend onderzoek verricht naar de verdiensten van verzoeker.

Beroep ingesteld op 15 september 2006 — Carpi Badía/ Commissie

(Zaak F-110/06)

(2006/C 281/85)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: José María Carpi Badía (Luxemburg, Luxemburg) (vertegenwoordigers: B. Cortese en C. Cortese, advocati)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- nietig te verklaren het besluit van het tot aanstelling bevoegd gezag (TABG) om aan verzoeker een onvoldoende aantal voorrangspunten toe te kennen om zijn bevordering tijdens de bevorderingsronde 2005 mogelijk te maken, en om hem in het kader van genoemde bevorderingsronde niet te bevorderen, zoals bevestigd bij het besluit van 6 juni 2006 waarbij klacht nr. R/74/06 van verzoeker is afgewezen;
- de verwerende partij te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten in deze zaak komen nagenoeg overeen met die in zaak F-109/06, bekendgemaakt in hetzelfde nummer van het Publicatieblad van de Europese Unie.

Beroep ingesteld op 25 september 2006 — Nikos Giannopoulos/Raad van de Europese Unie

(Zaak F-111/06)

(2006/C 281/86)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Nikos Giannopoulos (Wezembeek-Oppem, België) (vertegenwoordigers: S. Rodrigues en C. Bernard-Glanz, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies van de verzoekende partij

- nietig te verklaren het in het aanstellingsbesluit van 18 november 2003 besloten liggende besluit om verzoeker in te delen in de rang A7;
- voor zover nodig, nietig te verklaren het besluit van het tot aanstelling bevoegd gezag (TABG) tot afwijzing van verzoekers klacht;
- het TABG te wijzen op de gevolgen van de nietigverklaring van de bestreden besluiten, met name: i) indeling van verzoeker in de rang A6 met terugwerkende kracht tot 18 november 2003 om rekening te houden met zijn buitengewone kwalificaties en met de specifieke behoeften van de dienst; ii) indeling van verzoeker in een salaristrap die rekening houdt met zijn beroepservaring en ten minste gelijkwaardig is aan degene die hem is toegekend op de datum waarop hij is aangeworven; iii) betaling aan verzoeker van het verschil tussen het salaris van de rang en de salaristrap waarin hij is ingedeeld, en het salaris van de rang en de salaristrap waarin hij had moeten worden ingedeeld, vermeerderd met de vertragingsrente op de voet van de wettelijke rente, vanaf de datum waarop dat verschil opeisbaar wordt;
- de verwerende partij te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker is geslaagd voor algemeen vergelijkend onderzoek EUR/A/127⁽¹⁾ voor de vorming van een reservelijst voor de aanwerving van administrateurs A7/A6. Hij is aangeworven door het Secretariaat-generaal van de Raad en ingedeeld in de rang A7. In juli 2005 vernam hij dat andere voor het vergelijkend onderzoek voor de rangen A7/A6 geslaagde kandidaten door het Secretariaat-generaal waren aangeworven in de rang A6 of naar aanleiding van een interne administratieve controle van de oorspronkelijke indelingsbesluiten in deze rang waren ingedeeld. Daarop heeft verzoeker om herziening van zijn indeling verzocht. Dit verzoek is door de administratie afgewezen, evenals de vervolgens ingediende klacht.